

پرخاشگری در کودکان

علل رفتار پرخاشگرانه در کودکان

اختلال در رسیدن اکسیژن کافی به مغز در بدو تولد، موجب پرخاشگر شدن کودک خواهد شد. در بسیاری از مواردی که اطفال را مستعد رفتار پرخاشگرانه می کند، کودک هیچگونه نقشی ندارد و مشکلاتی از بدو تولد یا قبل از تولد موجب این امر شده است.

مصرف دارو توسط مادر و مبتلا بودن مادر به بیماری هایی همچون روان پریشی، از عوامل مستعدسازی کودک در بدو تولد برای ابتلا به پرخاشگری است.

تغییرات متابولیسمی در مغز کودک، پایین بودن سطح هوشی، عدم اعتماد به نفس، بی توجهی نسبت به کودک (در میهمانی ها) و نیز تنبیه بدنی به جهت پیام منفی که به کودک می دهد، وی را پرخاشگر می کند. کودک نیازمند توجه پدر و مادر اعم از مثبت همچون تشویق و یا منفی چون تنبیه بوده که البته مثبت آن ارجحتر است.

ولی، چنانچه کودک در شرایطی باشد که حس کند نمی تواند توجه مثبت والدین خود را جلب کند، توجه منفی را به بی توجهی والدین ترجیح می دهد. این رفتار بیشتر در خانواده هایی که والدین دارای تعارض و اختلاف بوده، بیمار باشند، مشروب و مواد

مخدر مصرف کنند و یا آنان (والدین) دارای رفتارهای خلاف و ضد اجتماعی باشند، بیشتر مشاهده می شود.

پایین بودن سطح خانواده از لحاظ وضعیت اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی نیز از دیگر عوامل مؤثر در بروز رفتار پرخاشگرانه در کودکان است. همچنین، روشهای تربیتی اعم از روش تربیتی متناقض توسط والدین و نیز عدم وجود نظارت بر روی رفتار و عملکرد کودک، وی را پرخاشگر می کند. و این درحالی است که نظارتی که در خانواده های پدرسالار و خانواده های نظامی صورت می گیرد، مورد قبول نیست.

کودکان از طریق دیدن می آموزند، در این صورت اگر بتوان مفهوم اعمال و پیامدهای رفتاری کودک را به آنان بفهمانیم و والدین الگوی مثبتی برای کودک باشند و به وی یاد ندهند که اگر کسی کاری انجام داد و دوست نداشتی بر سرش فریاد بزن؛ پرخاشگری را در کودکان کمتر شاهد خواهیم بود.